

[Finansministeren.]
nistrative vanskeligheder. Derimod har jeg fundet det ubetænkeligt, at brugte hyrevogne, der var afmeldt af registret inden den 8. maj 1974, tillades genregistreret som almindelige personvogne uden at skulle svare den midlertidige forhøjelse af registreringsafgiften. Denne dispensation gælder naturligvis også, når det er vognmanden, der har afmeldt køretøjet og ønsker at benytte det som personvogn.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan delvis takke for svaret. Der ligger dog i tilsagnet en vis hensyntagen til de mennesker, som kommer i alvorlig klemme, idet jeg forstod på ministeren, at man vil lave en dispensationsordning for dem, som kommer alvorligt i klemme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Formanden:

Spørgsmål nr. 287 stillet af Mølgaard til boligministeren er taget tilbage.

Af Freddy Madsen (DKP) til arbejdsministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at imødegå, at langvarigt ledige falder for 26 ugers bestemmelsen?“

(Spm. nr. 286)

Freddy Madsen (DKP):

Vi har altid syntes, det var en urimelighed, at man havde en bestemmelse i arbejdsløshedsloven om, at man inden for 3 år skal have mindst 26 ugers arbejde for at oppebære undersøttelse, ud fra den betragtning, at folk, der uden egen skyld er kastet ud i arbejdsløshed, og som det offentlige ikke er i stand til at anvise arbejde, må have krav på at få understøttelse, så lang tid, denne situation varer. Dertil kommer, at man jo har haft noget af det samme princip i spørgsmålet om dagpengene, men dette princip er bortfaldet i forbindelse med dagpengereformen. Vi finder det derfor rimeligt, at man tager det samme skridt, også når det drejer sig om arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Når vi fremsætter spørgsmålet nu, er det imidlertid, fordi den almindelige økonomiske

stramning, som har fundet sted i de seneste år, har medført, at der periodisk har været en betydelig arbejdsløshed, og det må imødeses, at der inden for en række fag, specielt i byggefagene, meget hurtigt vil komme en situation, hvor mange mennesker vil blive ramt af denne 26 ugers bestemmelse.

Dertil kommer regeringens halsstarrige modvilje mod at ophæve bygge- og anlægsstopet, skønt stort set alle, der har indsigt i disse problemer, er enige om, at det er på høje tid. Når det stadig væk ikke sker, må vi forvente — og det er bekræftet af det, vi har fået at vide i en række fagforeninger inden for byggefagene — at vi til efteråret vil få en lang række mennesker, som vil falde for 26 ugers bestemmelsen.

Derfor tager vi initiativet nu og mener, det er rimeligt i første omgang at spørge regeringen og altså arbejdsministeren, om man herfra vil tage initiativ til at ophæve denne bestemmelse, således at de mennesker, som bliver ofre for denne ulykkelige politik, ikke yderligere rammes derigennem, at de ikke kan få den beskedne understøttelse, som der jo i virkeligheden er tale om.

Arbejdsministeren (Johan Philipson):

Spørgsmålet vedrører arbejdsløshedslovens § 55, stk. 1, hvorefter retten til dagpenge er betinget af, at et medlem af en statsanerkendt arbejdsløshedskasse ved hver dagpengeudbetaling kan dokumentere at have haft 26 ugers arbejde inden for de sidste 3 år.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at dagpenge alene udbetales til medlemmer, der har en rimelig tilknytning til arbejdsmarkedet. Det er ikke meningen med bestemmelsen, at den ledige skal gå i op til 2½ år, uden at hans forhold bliver taget op til vurdering; efter arbejdsløshedslovens § 65 er det således fastsat, at når et medlems ledighed inden for et år overstiger en bestemt grænse, normalt 3 måneder, påhviler det arbejdsløsheds-kassen at undersøge årsagerne til ledigheden, for at det kan afgøres, om medlemmet har behov for hjælp af behandlingsmæssig eller optræningsmæssig art for at komme tilbage til arbejdsmarkedet. Der kan eventuelt blive tale om, at den pågældende ikke kan hjælpes til at kunne tage beskæftigelse igen, således at hans problemer må løses ved særlige foranstaltninger f. eks. socialpension. Af de foranstaltninger,